Μακεδονικά

Τόμ. 7 (1967)

Εις μνήμην Αλέξανδρου Λέτσα

Έγγραφα απ' τα χρόνια της Τουρκοκρατίας

Γιάννης Τσάρας

doi: [10.12681/makedonika.981](https://doi.org/10.12681/makedonika.981)

Copyright © 2015, Γιάννης Τσάρας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Τσάρας Γ. (1967). Έγγραφα απ' τα χρόνια της Τουρκοκρατίας. *Μακεδονικά*, 7, 245–263.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.981>

ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΠ' ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Τὰ 12 ἔγγραφα πού δημοσιεύω παρακάτω εἶναι ἀπ' τὴ Σιάτιστα¹ καὶ μοῦ τάδωσε ὁ ξεχωριστὸς φίλος καὶ συνάδερφος κ. Ζήσης Ζωγράφου ἀπ' τὸ οἰκογενειακὸ ἀρχεῖο τοῦ παποῦ του Φίλιππα Ζυγούρη. Γιαυτὸ τὸν εὐχαριστῶ κι ἀπὸ δῶ.

Εἶναι ἓνα προικοσύμφωνο (ἀρ. 1), ἓνα συμφωνητικὸ (ἀρ. 2), δυὸ ὁμολογα (ἀρ. 3 καὶ 4), τέσσερα πωλητήρια (ἀρ. 5, 6, 7, 8), ἓνα τιμολόγιο ἐμπορευμάτων (ἀρ. 9), μιὰ ἐντολὴ πληρωμῆς (ἀρ. 10), μιὰ ἄδεια διδασκαλίας (ἀρ. 11) καὶ μιὰ ἐπιστολὴ (ἀρ. 12).

Τὸ περιεχόμενό τους εἶναι λογιῆς λογιῆς, ἀλλὰ τὸ καθένα ἔχει τὴν ξεχωριστὴ του ἀξία. Ἔτσι εἰδικὸ ἐνδιαφέρο παρουσιάζει τὸ πωλητήριο μὲ ἀριθ. 5, πού ἀφήνει νὰ ἰδοῦμε ὡς ποῖο σημεῖο μποροῦσε ἡ Κοινότητα στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας νὰ ρυθμίζει τὶς διάφορες οἰκονομικὲς σχέσεις τῶν κατοίκων τῆς μαζί της. Τὸ τιμολόγιο πάλι εἶναι ἔγγραφο μεγάλης ἀξίας, γιατί δείχνει τὸ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο τῆς Σιάτιστας καὶ γενικότερα τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, μιὰ κι ἡ Σιάτιστα εἶτανε κέντρο ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν, πού ἔφταναν ὡς τὰ Γιάννινα. Παράλληλα μᾶς βοηθάει νὰ παρακολουθήσουμε τὰ εἶδη τῶν ἐμπορευμάτων πού κυκλοφοροῦσαν στὴν περιοχὴ αὐτὴ στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου αἰῶνα ἢ κι ἀκόμα παλιότερα, ν' ἀναζητήσουμε τὶς πηγὲς τῶν πρώτων ὑλῶν τῆς βιοτεχνίας τῆς (γουνarikῶν, σαπουνοποιίας κλπ.), καθὼς καὶ τὰ ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ ἐσωτερικοῦ κι ἐξωτερικοῦ, ὅπου τοποθετοῦσε τὰ δικά της βιοτεχνικά προϊόντα ἢ ἀπ' ὅπου προμηθευόταν ἢ ἴδια καὶ τροφοδοτοῦσε τὸ ἐμπόριό της. Ὅταν κιόλας συσχετίσει κανεὶς τὸ ἐμπόριό της αὐτὸ μὲ τὸ ἐμπόριο τῶν Δυτικομακεδόνων πραγματευτῶν στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη, τότε θὰ ἐξηγήσει καὶ τὸν πλοῦτο τῶν

1. Γιά τὴν ἱστορία τῆς Σιάτιστας βλ. γενικά Ἰω. Ἀποστόλου, Ἱστορία τῆς Σιατίστης, Ἀθῆναι 1929. Τὸ ἔργο ὁμως αὐτὸ εἶναι πολὺ κάτω ἀπὸ μέτριο. Κατατοπιστικότερο εἶναι τὸ σημείωμα τοῦ Γιάννη Τόζη, Σιατιστινά, «Μακεδονικά», 2 (1941-52) 13, 211-331, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ γλωσσικὴ μελέτη τοῦ Ἀγ. Τσοπανάκη, Τὸ Σιατιστινὸ ἰδίωμα, στὸν ἴδιο τόμο τῶν «Μακεδονικῶν», σ. 266-298. Βλ. ἀκόμη Δ. Κανατσούλη, Ἐνας ἐμπορικὸς οἶκος τῆς Σιάτιστας τὸν 18ον καὶ 19ον αἰῶνα, «Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον», Θεσσαλονίκη, 31 (1961) 105-108.

ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν της. Γιατί ἡ Σιάτιστα εἶχε μίαν ἀδιάκοπη ἐπαφή μὲ τὰ ἐμπορικά σπίτια τῶν Σιατιστινῶν ἐμπόρων στὴν Αὐστρουγγαρία, στὴ Σερβία, στὴ Ρουμανία καὶ σ' ἄλλα μέρη, ποὺ ζωντάνευε τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ καὶ τὴ δική της καὶ τῆς περιφέρειάς της. Ἀπ' τὴν ἄποψη αὕτη ἔχει ἐνδιαφέρο κι ἡ ἐπιστολὴ (ἀρ. 12), ποὺ στέλνει ἕνας γιὸς ἀπ' τὴ Σμύρνη στὴ μάνα του στὴ Σιάτιστα. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, μ' ὅλο τὸν προσωπικὸ της χαρακτήρα, δείχνει ὥστόσο ἕνα μεγάλο ἐμπορικὸ κέντρο, ὅπως εἶναι ἡ Σμύρνη, ὅπου ἐμπορεύονται οἱ Σιατιστινοί, μὰ κι ἕνα ὑψηλὸ ἐπίπεδο οἰκογενειακῆς συνοχῆς τοῦ ὑπόδουλου Ἑλληνισμοῦ στὸ πρῶτο μισό τοῦ περασμένου αἰῶνα.

Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ γλῶσσα τῶν ἐγγράφων αὐτῶν καὶ προπάντων τοῦ προικοσύμφωνου καὶ τοῦ τιμολόγιου. Γιατί σ' αὐτὰ βλέπουμε ὅρους ἀντικειμένων, ποὺ δὲν ὑπάρχουν σήμερα, ἢ ἄλλων, ποὺ εἶναι καταχωνιασμένα στὰ ὑπόγεια καὶ στὶς «μεσάντρες» ἢ στὰ ταβάνια, μιά κι ἐπαψαν νὰ τὰ μεταχειρίζονται πιά. Ἄλλους ὅρους μᾶς δίνουν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ ὑλικά διαφόρων βιοτεχνιῶν ἢ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ χρώματα κτλ. Συναντοῦμε ἐπίσης ρήματα ἢ λέξεις, ποὺ ἐκφράζουν ἐνέργειες καὶ μορφές ἐπεξεργασίας πρώτων ὑλῶν οἰκιακῆς οἰκονομίας ἢ βιοτεχνικῆς παραγωγῆς σὲ μιὰ κοινωνία, ὅπως παρουσιάζεται αὕτη στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας ἀπ' τὸ 18 αἰῶνα κι ἔδῳ.

Αὐτὸ τὸ πλούσιο ἄθησαύριστο ὑλικὸ θὰ βοηθήσει καὶ τὴ Λαογραφία στὸ ἐρμηνευτικὸ της ἔργο.

Ὅμως κι ἄλλοι κλάδοι τῆς ἐπιστήμης ἔχουνε νὰ κερδίσουν ἀπ' τὰ ἐγγραφα αὐτά, ἀφοῦ ἐκφράζουν βασικὲς κοινωνικὲς σχέσεις τοῦ ὑπόδουλου Ἑλληνισμοῦ.

Ἀλλὰ τὸ περιεχόμενό τους ἀπλώνεται καὶ πιὸ πέρα: ἐνῶ ἐκφράζει τὶς δικαιοπραγτικὲς ἢ ἀστικὲς σχέσεις, γιὰ νὰ μεταχειριστῶ ἕναν ὅρο τῆς νομικῆς, δίνει γενικότερα καὶ μίαν εἰκόνα ζωντανῆ τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς Κοινοτικῆς ὀργάνωσης, τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπίπεδου στὶς γενικὲς του γραμμὲς τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας στὰ δύσκολα κι ἀτέλειωτα χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας.

Γιὰ τὴν τεχνικὴ τῆς ἐκδοσης ἔχω νὰ προσθέσω τοῦτο: ἐπειδὴ οἱ συντάχτες τῶν ἐγγράφων αὐτῶν εἶχαν μικρὴ γραμματικὴ κατάρτιση, συναντοῦμε πολλὰ ὀρθογραφικὰ λάθη. Ὅλ' αὐτὰ τὰ διορθῶνω, γιατί δὲν ἔχει νόημα νὰ τὰ φυλάξω. Φυλάγω ὥστόσο τοὺς φθόγγους, ὅταν αὐτοὶ παρουσιάζουν γλωσσικὸ ἐνδιαφέρον. Σημειῶνω ἀκόμα πῶς ἡ σειρὰ τῶν ἐγγράφων, ὅπως τὴ βλέπουμε ἐδῶ, δὲν μπορεῖ νὰ παρουσιάζει καμιάν ἐσωτερικὴ ἐνότητα.

Α
ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟ

Ι

1832 Νοεμβρίου 26

Ὁ Ἀργύρης Παπαρίζος παντρεύει τὴν κόρη του Μαλαματὴ μετὶ τὸ Ζαχαρία Δούκα καὶ γράφει τὰ προικιά ποῦ τῆς δίνει.

ὕψ. 0,47, πλάτ. 0,33. Σὲ μονόφυλλο χοντρὸ μεταξωτὸ χαρτί, διπλωμένο κάθετα στὰ τρία καὶ πάλι ὀριζόντια στὰ τέσσερα.

Εἰς δόξαν πατρός, υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνεύματος τοῦ ἐνὸς ἐν τῇ φύσει τρισυποστάτου Θεοῦ ἀμήν.

1832 Νοεμβρίου 26, ἐν Σιατίστη

Ἐπεὶ θεῖος νόμος τοῖς ἀνθρώποις ἀνέκαθεν δέδοται ἀνδράσι τὰς γυναῖ-
5 κας συζεύγνυσθαι. Τούτου χάριν καγὼ ὁ Ἀργύριος Παπαρίζου παρα-
δίδωμι εἰς γάμον α' τὴν φιλτάτην μοι καὶ γνησίαν θυγατέρα ὀνόματι
Μαλαματὴν τῇ ἐν νέοις τιμῇ κυρίῳ Ζαχαρίᾳ Δούκᾳ.

Γκούτια¹ καὶ προικὰ δίδωμι αὐτῇ μετὰ τὸ δαυιλῆς ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἐξ
ὧν ὁ κύριος ἐχαρίσατο μοι τὰ ὑποκάτωθεν σημειούμενα.

- 10 Ἐν πρώτοις φερετζέν² ρούχινον³ μετὰ χάρτζια⁴ ἀσημένια
α τζεπέν⁵ κατιφένιον⁶ μετὰ χάρτζια ἀσημένια καὶ προφύλια⁷ νούρκα⁸
β τζεπέν μετέτζικον⁹ μετὰ προφύλια
γ τζεπέν ρούχινον καθημερινόν.
α ἀντιρί¹⁰ χρυσὸν στιόφα¹¹ μετὰ χάρτζια ἀσημένια

1. γκούτια (τά) ἀγαθά;

2. φερετζές (λ. τούρκ.) καλύπτρα, σάλι· ὕφασμα λουσατό, ποῦ σκέπαζαν τὸ πρόσω-
πό τοὺς οἱ γυναῖκες.

3. ρούχινος· (ροῦχο, ἐριοῦχον) ἀπὸ εὐρωπαϊκὴ μάλλινη τσόχα.

4. χάρτζι· σειρήτι, γαϊτάνι, κλωστή χρυσαφένια ἢ ἀσημένια, ποῦ ἐραβαν τὰ φορέματα.

5. τζεπές (ἢ τζεμπές ἢ τζιμπές, ἢ τζουμπές, ἢ τζιουμπές λ. τούρκ.)· γυναῖκειο ἐπανω-
φόρι ἀπὸ εὐρωπαϊκὸ μεταξωτὸ χοντρὸ ὕφασμα, γουνιασμένο ἢ ἀγούνιαστο, ποῦ τὸ φο-
ροῦσαν πάνω ἀπ' τὸ ἀντερί ἢ τὸ λιμπαντέ κι ἔφτανε ὡς τὰ γόνατα.

6. κατιφένιος (λ. τούρκ. kadife)· βελουδένιος.

7. προφύλι· (ἀπ' τὸ πορφύρι· «πορφυρά παρυφή» Κοραΐς)· οὐγία, γύρος, κενάρι,
ἄκρη, μπορντούρα (Μ. Φιλήντα, Γλωσσογνωσία καὶ Γλωσσογραφία Ἑλληνικῇ, τ. 3,
Ἀθήνα 1927, σ. 187. - Σκαρλάτου Δ. τοῦ Βυζαντίου, Λεξικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἑλληνικῆς, διαλέκτου, ἐκδ. 3, Ἀθῆναι 1874, στή λ. προφύλλι. - Π. Βλαστοῦ, Συνώ-
νυμα καὶ συγγενικά, Ἀθήνα 1931, 350, στή λ. γουναράς).

8. νούρκος· μαῦρος.

9. μετέτζικος· ἀπ' τὴν Πέστη τῆς Οὐγγαρίας.

10. ἀντιρί· (ἢ ἀντερί ἢ ἀντερό λ. τούρκ. entari) ντουλαμάς, ἐπανωφόρι ἀπὸ ἐλαφρὸ
μπαμπακερὸ ἢ καὶ χρυσοφάντο ὕφασμα, πιὸ πολὺ ἀνοιχτόχρωμο, μακρι ὡς τὰ πόδια
καὶ μακρομάνικο, ποῦ κούμπανε στὰ πλάγια καὶ τὸ συνήθιζαν ὅλοι οἱ τουρκομερίτες·
στὰ χωριά μάλιστα τὸ φοροῦν ἀκόμα οἱ παπᾶδες μας κάτω ἀπ' τὸ ράσο.

11. στιόφα (ἢ στίοφα) (λ. ἰταλ. stoffa) τὸ γνωστὸ διαλεχτὸ ὕφασμα μετὰ διάφορα σχέ-

- 15 ἀντιρὶ χρυσὸν ὁμοίως
 δ φουστάνι χακίρι¹²
 Γ φουστάνι τζεκμετζέ¹³ ὁμοίως
 ε ἀντιρὶ σιάμι¹⁴
 κ ἀντιρὶ πέλων¹⁵
- 20 δύο λιμπαντέδες¹⁶ ἕναν ἀτλαζένιουν¹⁷ κεντημένον μὲ χρυσὸν καὶ ἔτε-
 ρον ρούχινον.
 φέσια δύο
 φοτόσια¹⁸ δύο
 τεπέν¹⁹ χρυσὸν
- 25 σκουλαρίκια μαλαματένια μὲ μαργαριτάρι ἓνα ζευγάρι
 γκιουρντάνι²⁰ μαργαριταρένιον
 δακτυλίδια μαλαματένια τρία
 κλειδώματα²¹ ἄργυρᾶ χρυσωμένα καὶ ζώνην χρυσοῦν
 πλάκες²² ἄργυρῆς διὰ τὰ χέρια
- 30 ὑποκάμισα εἴκοσι
 συντρόφια²³ εἴκοσι
 βρακοζῶνες δεκαπέντε
 μεσάλες²⁴ δέκα
 προσόπια δέκα

δια ὑφασμένα μέσα του ἀπὸ μετάξι ἢ ἀπὸ χρυσὰ ἢ ἀσημένια νήματα.

12. χακίρι· εἶδος μεταξωτοῦ ὑφάσματος.

13. τζεκμετζέ· εἶδος μεταξωτοῦ ὑφάσματος.

14. σιάμι· (ἀπ' τὸ Σιάμ, Siam) (δαμασκινὸ) μεταξωτό.

15. πέλων· βελουδένιο.

16. λιμπαντές (ἢ λεμπαντές)· χρυσοκέντητη τσόχινη ζακέτα, ποὺ ἔφτανε ὡς τὴ μέση. Εἶχε μανίκια καὶ μπροστὰ εἶταν ἀνοιχτή. Στὴ μέση τῆς πλάτης καὶ στὰ δυὸ μπροστινὰ μέρη εἶταν ὀλοκέντητη, μὲ χρυσὴ κλωστή καὶ εἶδος μεταξωτοῦ ὑφάσματος· «θέλεις βάλε τὸν ἀλατζιά, θέλεις τὸ λιμπαντέ σου» λέει τὸ δημοτικὸ τραγούδι.

17. ἀτλεζένιος· ἀπὸ ἀτλάζι· (λ. ἀραβ. atlas) ὑφασμα ὀλομέταξο ἢ μεταξομπάμπακο ἢ λινόμεταξο πυκνοῦφασμένον κι ἀστραφτερό.

18. φοτόσι· εἰδικὸ μαντήλι ποὺ τόδεναν στὸ κεφάλι οἱ γυναῖκες σὰ φέσι.

19. τεπές· (λ. τούρκ. tere· κορυφή) τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ φεσιοῦ, ὅπου στηριζόταν ἡ φοῦντα του.

20. γκιουρντάνι· (λ. τούρκ.) περιδέραιο, κολιεῖ ἀπὸ μαργαριτάρια ἢ ἀπὸ ἄλλα πολυτιμα ὑλικά.

21. κλειδώματα· στοφινὴ γυναικεία ζώνη, ὀλοκέντητη, ποὺ κλείδωνε μπροστὰ μὲ δυὸ ἀσημένιους ἢ μαλαματοκαπνισμένους τοκάδες, σκαλισμένους σὲ διάφορα σχήματα ἢ συρματένιους (filigrand).

22. πλάκα· ἀσημένια, πλατιά βραχιόλια, συχνὰ φλουροκαπνισμένα ἢ καὶ συρματένια.

23. συντρόφι· σῶβρακο.

24. μεσάλα· (λ. βυζαντινὴ ἀπ' τὸ μενσάλιον)· τραπεζοσκέπασμα, τραπεζομάντηλο.

- 35 δύο μεσάλες διὰ τὰ σεντούκια
 ἓνα χαβλί²⁵
 σεντούκια δύο· τὸ ἐν φορτζέλι²⁶ καὶ τὸ ἕτερον σαντέδικον²⁷
 στρώματα δύο
 παπλώματα δύο
- 40 γιάμπολες²⁸ δύο
 κιλίμια²⁹ δύο
 προσκέφαλα ἑξί
 τζιαρτζιάφια³⁰ δύο
 χαρενί³¹ ἓν
- 45 σινί³² ἓν
 τεντζερέδια δύο με καπάκια
 λεγέν³³ καὶ γιμπρίκι³⁴
 γκιούμι³⁵ ἓν
 δεκατέσσαρα κομμάτια ἀγγειά³⁶ καλαὶ καὶ μπακίρι
- 50 διὰ ἀμπέλι γρόσια ἑκατὸν
 μετρητὰ εἰς χεῖρας καὶ εἰς φωτόσι γρόσια χίλια
 Ταῦτα μὲν ἐγωγε δίδωμι αὐτῷ, ὃ δὲ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλλιλαιᾶς εὐλογήσας
 τὸν γάμου δὸς αὐτῷ πᾶν εὐκτὸν καὶ σωτήριον ἀμήν.
 Παπαγιώργις μάρτυς
- 55 λάζαρος δούκα μαρτιρὸ
 γιόργης δημητρίου μαρτιρὸ
 Ἀθανάσιος Δημητρίου μάρτυς
 Χριστόδουλος καλαμαρτζής
 Διμήτριος Διαμαντῆς μάρτης

25. χαβλί· προσόψι λουτροῦ.

26. φορτζέλι ἢ φουρτσέλι· (φορτσέρι· λ. ἰταλικὴ forzieri) ξυλένιο μικρὸ κι ἀλαφρὸ
 μπαούλο, ντυμένο ἀπ' ἔξω με δέρμα, ποῦ τὸ μεταχειρίζουνταν καὶ στὰ ταξίδια σάν τὴ ση-
 μερινὴ βαλίτσα.

27. σαντέδικο· μπαούλο στολισμένο με φίλντισι ἢ κεντημένο.

28. γιάμπολη· (Ἰάμπολις· πβ. λαχούρι, σιάμ, δαμάσκο, σταμπόλι κλπ.)· βελέντζα
 (Valencia), ὀλόμαλλο χοντρὸ χειμωνιάτικο σκέπασμα.

29. κιλίμι (λ. περσικὴ kilim) πολύχρωμο μάλλινο ἢ μπαμπακερὸ στρωσίδι, χράμι·
 τὸ μάλλινο με στημόνι μπαμπακερὸ καὶ ὑφάδι μάλλινο.

30. τζιαρτζιάφι· σεντόνι σπιτικὸ με ὑφασμένο μετὰξι ἀνάμεσα γιὰ στολίδια.

31. χαρενί· καζάνι μπακιρένιο, ὅπου ζέστανιναν νερὸ γιὰ πλύση.

32. σινί· ρηχὸ κοντόχειλο ταψί.

33. λεγέν<ι>· λεκάνη μπακιρένια γιὰ νίψιμο.

34. γιμπρίκι· (λ. τούρκ. ὑδροχόη, πρόχους) κομψὸ χάλκινο δοχεῖο, με ψηλὸ λαιμό,
 μ' ἓνα χεροῦλι, ἀπ' ὅπου ἔχυναν νερὸ γιὰ νίψιμο στοὺς μουσαφίρηδες.

35. γκιούμι· χάλκινο δοχεῖο γιὰ νερὸ, γάλα ἢ ἄλλα ὑγρά.

36. ἀγγειό· κάθε δοχεῖο ἀπὸ καλαὶ ἢ μπακίρι.

B

ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ

2

〈1〉843 Μαΐου 30

Ὁ Παναγιώτης Δημ. Μπόμπουρας νοικιάζει τὸ σαπουντζίδικό του στὸ Χριστόδουλο Κότια καὶ Μάρκο Μοῦτζο καὶ μαζί με τὶς συμφωνίες γράφει καὶ τὰ ἐργαλεῖα ποὺ τοῦ παραδίνει.

Ὑψ. 0,283, πλάτ. 0,192. Σὲ δίφυλλο χαρτί, διπλωμένο ὀριζόντια στὰ τέσσερα. Τὸ κείμενο, πολὺ δυσκολοδιάβαστο καὶ δίχως τόνους, με τὶς ὑπογραφές πιάνει τὴν πρώτη σελίδα· οἱ ὑπογραφές εἶναι μ' ἄλλο μελάνι. Τὰ ἐργαλεῖα εἶναι γραμμένα στὴν πίσω σελίδα μ' ἄλλο γράψιμο, πολὺ δυσκολοδιάβαστο κι αὐτό, καὶ με τὸ μελάνι τῶν ὑπογραφῶν.

Δηλοποιοῦμεν ἡμεῖς οἱ ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένοι ὅτι σήμερον ἐσυμφωνή/σαμεν με τὸν Παναγιώτην Δημητρίου Μπόμπουρα καὶ μᾶς ἔδω/σε τὸ ἐργαστήρι τὸ σαπουντζίδικον με τὸν κυράν¹ διὰ δύο/ χρό-
 νους πρὸς γρόσια τετρακόσια ἤτοι 400 τὸν χρόνον ὅπου συμ/ποσοῦνται
 5 διὰ δύο χρόνους γρόσια ὀκτακόσια 800 διὰ τὰ ὁ/ποῖα εἰς κυράν καὶ
 πεστιμανλίκι² ὡς φαίνονται ὀπισθεν τὰ τοῦ / ἐργαστηρίου ὑποστατικά³,
 τὰ ὅποια καθὼς τὰ λαμβάνομεν εἰς χεῖ/ραζ μας μεταχειριζόμενα καὶ ὄχι
 χαλαζόμενα ἀπὸ τὰ ὅποια, ἀφοῦ/ ἔλθουν οἱ ρηθέντες δύο χρονιές θέλο-
 μεν τὰ παραδώσει σῶα καὶ ἀνέλ/λιπα⁴ καὶ ἂν ἀπὸ αὐτὰ ἤθελεν χαλάσει
 10 κανένα, θέλομεν τὸ βάλει / εἰς τὸν τόπον⁵ καὶ τὸ παραδίνομεν ὡς τέ-
 λειος⁶ νοικοκύρης ὅπου εἶναι αὐτὸς/ ὁμοῦ με τὸ ἐργαστήρι του εὐκα-
 τάστατον ἂν καὶ τὸν καιρὸν ὅπου θέλομεν ἔβγει ἀπὸ τὸ ἐργαστήρι καὶ
 μᾶς μείνη πρᾶγμα ἢ καὶ ἀδούλευτον ἢ καὶ/ δουλεμένον, ἂν ὁ ἄνω Πα-
 ναγιώτης ἤθελεν τὸ ἐβαστάξει⁷ με εὐχαρίστησιν, καλῶς, εἰ δέ, νὰ μείνη
 15 εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, διὰ δὲ τὸν κυράν/ τοῦ ἐργαστηρίου θέλομεν πλη-
 ρῶναι εἰς τέσσερις φορὰς τὸν χρόνον ἥγουν εἰς κάθε/ τρεῖς μῆνες ἀπὸ
 γρόσια ἑκατὸν 100 δίδοντάς τα τὴν μητέρα του/ νὰ λαμβάνωμεν τε-
 σχερὲν⁸ ἀπὸ τὸ χέρι της διὰ ὅσα θέλομεν μετρήσει/ διὰ ἐνδειξιν τοῦ
 Παναγιώτου, διὰ δὲ τὸ ἐργαστήρι, ἂν ἤθελεν χρειά/σῃ ἀναγκαῖον

1. κυράς· (κεράς, λ. τούρκ. kira) νοίκι.

2. πεστιμανλίκι· (λ. τούρκ. pestemal) ὕψασμα γιὰ πετσέτα ἢ ποδιά.

3. ὑποστατικό· χῶρος βοηθητικός, αὐλὴ με χτίσματα.

4. ἀνέλλιπος· σωστός, ὁλόκερος.

5. βάξω εἰς τὸν τόπο· ἀντικαθιστᾶ.

6. τέλειος· αὐτοθέλητος, αὐτεξούσιος.

7. τὸ ἐβαστάξει· τὸ κρατῇ.

8. τεσχερές· (λ. τούρκ.) ἀπόδειξη, χαρτί.

- 20 μεριμέτι⁹ θέλουν τοῦ κάμουν ἀπὸ μέρους τους. Διὰ τοῦτο/ δίνομεν τὸ παρὸν μας εἰς χεῖρας τους διὰ ἔνδειξιν τῆς ἀληθείας.

τῆς 30 Μαΐου <1>843 σιάτιστα

- » χριστοδολος κοτια βεβονου ταανοθεν
 » μαρκος μουτζου βεβονου ταανοθεν
 25 » μηχος πηπου μαρτηρας
 » κωτας ιωάννου μάρτιρο
 » χριστοδουλος ιωάννου ματιρω
 » γεωργεως μαρκου μάρτις

(Στὴν πίσω σελίδα με ἄλλο μελάνι κι ἄλλο γράψιμο)

Ἰδοῦ σημειῶνω τὰ πράγματα τοῦ ἐργαστηρίου ὅπου μοῦ παραδίδει.

- 30 μιὰ σαπνοκάδη¹⁰ με τὸ σκέπασμα
 ἓναν ταβάν¹¹ σαπουνιοῦ
 δυὸ νεροκάδεις
 δυὸ πουστάβια¹²
 ἓν καρδάρι

- 35 τέσσερις τζουκάλεις

δυὸ κρίνεις¹³

τέσσερα κουτιά διὰ σαποῦνι

1 κουτάλιες

μιὰ κασέλα

1 φκιάρι

δυὸ σεντούκια σαπουνιοῦ

- 40 μιὰ πυροστιὰ

μιὰ τζακούρα¹⁴ καὶ ἓν σκεπάρι

ἓν τζατάλι¹⁵ καὶ ἓν καλμπίρι¹⁶

τρία φικιάρια

μιὰ παλάντζα

- 45 ἓν ζύγι¹⁷

ἓν καλούπι ἀπὸ κιργιὰ με βέργις 56: καὶ τὸ τακίμι¹⁸ του

ὀχτὼ καλούπια ἑκατοστάρικα

9. μερεμέτι (λ. τούρκ.) διόρθωμα.

10. σαπνοκάδη: σαπουνόβαρελο.

11. ταβάζ (λ. τούρκ. tava) ταψί.

12. πουστάβι: πατητήρι σταφυλιῶν.

13. κρίνη (ἥ) σιτάροκόσκινο.

14. τζακούρα: (μεσν. τσικούριον, λατ. securis) τσεκούρι.

15. τζατάλι: (λ. τούρκ.) διχαλωτὸ ραβδί, φούρκα.

16. καλμπίρι (:).

17. ζύγι: καντάρι.

18. τακίμι (λ. τούρκ.) τὰ σύνεργα.

τρία πενηντάρικα, <τρία> μικρότερα, ένα μισιοκάρικο και τρία μικρότερα τέσσερα συντούκια άξούνγγου¹⁹

50 ἔν ἀ<μ>πάρι ἀπό σκέπες²⁰.

ἔν σιδεροσέντουκο

(Στὴν τέταρτη σελίδα τοῦ συμφωνητικοῦ στὴν ἐπάνω γωνιά, δεξιά—αὐτὸ ἔχει σχέση μετὰ τὸ δίπλωμα τοῦ χαρτιοῦ—γράφει:)

συμφωνητικὸν τοῦ ἐργαστηρίου μετὸν μάρκον μοῦτζιου καὶ χριστόδ.
Κότια, δούκας.

Γ

ΟΜΟΛΟΓΟ

3

1828 Νοεμβρίου 30

Ὁ Κώστας Μουστακλῆς δανείστηκε ἀπ' τὸ Μῆτσο Χορίβα 700 γρόσια γιὰ 31 μέρες.

ῥψ. 0,194, πλάτ. 0,15. Σὲ δίφυλλο χαρτί, διπλωμένο ὀριζόντια στὴ μέση κι ὕστερα κάθετα πάλι στὴ μέση.

Μὲ τὸ παρόν μου φανερώνω καὶ ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ / Κώστας Μουστακλῆς πὼς ἔλαβα ἀπὸ τὸν Μῆτζον/ Χορίβα ας²¹: 700 ἤτοι ἑπτακόσια καὶ ἔχω νὰ τὰ/ εὐχαριστήσω εἰς τριάντα μία ἡμέραν χωρὶς λό/γον πηγαίναντες εἰς τὸ Μπελιγράδι· θέλω τὰ μετρήσει τὰ ἄνωθεν γρόσια χωρὶς
5 λόγον καὶ διὰ/ τοῦτο δίνω τὴν παροῦσαν μου εἰς χεῖρας τοῦ διὰ νὰ/ ἔχη τὸ κύρος καὶ τὴν ἔνδειξιν.

1828 Νοεμβρίου 30

Ἐγὼ ὁ Κώστας Μουστακλῆς ὑπόσχομαι τὰ ἄνωθεν (δυσὸ λέξεις δυσκολοδιάβαστες) ὑποσχομε τὰ ἀνωθεν γρόσια.

ΟΜΟΛΟΓΟ

4

1864 Ἰανουαρίου 18

Ἡ Ἑλένη, γυναῖκα τοῦ Δαμιανοῦ Ν. Νιμέζια, δανείστηκε 2.000 γρόσια ἢ 98 ναπολεόνια γιὰ ἕνα χρόνον μετὰ 15% καὶ γίνονται ἐγγυητὲς ἡ Βασιλικὴ Ἀργυριάδῃ καὶ Ἀθ. Ἀργυριάδῃς.

19. ἄξούνγγι (μεσν. ἄξούγγ - ι(ο)ν, λατ. axungia) ξίγγι.

20. σκέπη· τσίπα, μπόλια.

ὑψ. 0,10, πλάτ. 0,15. Τὸ φύλλο εἶναι διπλωμένο στὴ μέση, ὥστε νὰ γίνη δίφυλλο κι ἀπ' τὴ μέση καὶ κάτω ἀρχίζει τὸ κείμενο.

Ὁμόλογον διὰ γρόσια 2.000 εἰς ναπο/λεόνια 98. Λέγω δύο χιλιάδας εἰς ναπολεόνι γρόσια ἐνενήκοντα/οκτώ. Ὑποσχόμεθα οἱ ὑποφαινόμενοι θέλομεν πληρ/ρώσει ἀλληλέγγυοι τῆς κ. Ἐλένης συζύγου τοῦ μακα/ρίτου Δαμιανοῦ Ν. Νιμέζια διὰ ἕναν χρόνον/καιρὸν ὁλό-5 κληρον ἀπὸ τὴν σήμερον μὲ τόκον 15/% ἤτοι δέκα πέντε τοῖς ἑκατὸν καὶ εἰς ἔνδειξιν.

1864 Ἰανουαρίου 18 Σιάτιστα.

Δ. Ἀργυριάδης ὑπόσχομαι.

βασίληκῃ ἀργιριάδῃ ἡποσχομαι.

10 Ἀθ. Ἀργυριάδης ἐγγυητῆς καὶ πληρωτῆς.

(Στὴν πίσω σελίδα)

Ἐμετρήθη τὸ ὀπισθεν ποσὸν παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ/κ. Ἀθανασίου Ἀργυριάδου σὺν τῇ τόκῳ αὐτοῦ μέ/χρις ὀβολοῦ καὶ εἰς ἔνδειξιν

ὑποσημειοῦμαι

Καστοριά 1870 Ἰανουαρίου 20

Θεοδότα Δ. Νεράντζη

Δ

ΠΩΛΗΤΗΡΙΑ

5

1827 Ἰουλίου 27

Ἡ Κοινότητα τῆς Σιάτιστας πούλησε δυὸ ἀμπέλια στὸ Θόδωρο Πό-δαρο τοῦ ὀφειλέτη τῆς Θόδωρου Ροΐδου.

ὑψ. 0,287, πλ. 0,196. Σὲ δίφυλλο μεταξωτὸ χαρτί, διπλωμένο ὀριζόντια στὰ τέσσερα. Οἱ ὑπογραφές, σὲ δυὸ στήλες, εἶναι δυσκολοδιάβαστες.

Διὰ τοῦ παρόντος ἀποδεικτικοῦ καὶ ὑποβεβαιωτικοῦ Γράμματος δηλοποιοῦμεν ἅπαντες/ἡμεῖς οἱ Σιατιστεῖς τῆς ἀπάνω καὶ κάτω χώρας ὅτι ἀποδημήσας ὁ Θεόδωρος, γαμβρὸς Νικολάου/Δοΐδους εἰς Γενετζήν Μανέστιον (;), χρωστᾷ εἰς τὸ κοινὸν τῆς χώρας μας ἱκανὰ μπακιὰ¹/5 τσιτέρια² καὶ ἄλλα διάφορα τεκλίφια³. Ἡμεῖς δὲ βεβιασμένοι ὄντες ἀπὸ τοὺςμπορτζιλῆδες⁴ καὶ στενοχωρούμενοι καθημερινῶς διὰ τὰ μου-

1. μπακί (λ. τούρκ.) ὑπόλοιπο.

2. τσιτέρι (λ. τούρκ.) χρέος.

3. τεκλίφι (λ. τούρκ.) δόσιμο, προσφορά.

4. μπορτζιλῆς (λ. τούρκ.) χρεώστης, ὀφειλέτης.

- καδέμπορτζια⁵ ἀπεφασίσαμεν ὅλοι κοινῶς καί/ ὁμοφώνως (διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰ καθημερινὰ χαρτζμαστράφια⁶) καί ἐπωλήσαμεν τὸ εἰς τὴν ἁ/πάνω Μαγούλαν κείμενον ἀμπελιόν του συνορευόμενον μὲ ἁ-
 10 μπέλια τοῦ Τζήμου Μπόμπορα/, τοῦ Λαζάρου Γιώντζινας μὲ τὸ μπαῖρι⁷ του καὶ μὲ τὴν στράταν. Ἔτι δὲ καὶ τὸ εἰς Σιοποτούραν ἀμπέ/λι του συνορευόμενον ἀπὸ τ' ἀμπέλια τοῦ Λιῶλιου Μενθιλῆ, τοῦ Ντάνα καὶ ἀπὸ τὴν στράταν/. Οὕτω ἀμφότερα δουνούμια⁸ δύο καὶ καλέμια⁹ ἔξ ἐπωλήσαμεν λέγω αὐτὰ διὰ ας^{λλ} 330.-ἤτοι/ διὰ γρόσια τριακόσια τριάντα
 15 τῷ κύρ Θεοδώρῳ Μάρκου Πόδαρου, ἅτινα καὶ λαβόντες παρ' αὐτοῦ ἀπεράσαμεν εἰς λογαριασμὸν ἀπὸ παρελθόντων χρόνων τοῦ ἄνωθεν Θεοδώρου Ρόιδους, καὶ ἀπεδώκα/μεν αὐτὰ εἰς χρέη τῆς Κοινότητος. Ἀπολαβόντες οὖν ἡμεῖς τὴν ἀνωτέρω ποσότητα σῶαν ἕως τοῦ/ ἐσχάτου ὀβολοῦ ἀποκαθιστῶμεν εἰς τὸ ἐξῆς τὸν διαληφθέντα Θεόδωρον κύριον
 20 καὶ πληρεξούσιον/ ἐπ' αὐτοῖς, ὥστε μεταβαίνειν καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους του, εἰ δὲ καὶ ἐνοχληθῇ ἀπὸ τινος πε/ρὶ τούτων ὑπόσχεται ὅλη ἡ Κοινότης τὴν ζημίαν. Ὅθεν καὶ εἰς ἐνδειξιν τῆς ἀληθείας/ καὶ διηνεκῇ αὐτοῦ ἀσφάλειαν ἐγένετο τὸ παρὸν μας καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας του· προσέτι/ ἀποκαθιστῶμεν ἐπιτροπὴν μας καὶ τὸν προεστὸν μας κύρ Γεώρ-
 25 γιον Νεόπλου ὑπὲρ τοῦ χοτ/ζέτι¹⁰ τῆς βασιλικῆς κρίσεως, ἵνα ἔχῃσιν ἀμφοτέρα τὰ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτ/ηρίῳ δικαιοσύνης.

τῇ 27 Ἰουλίου 1827: Σιάτιστα

Γ. Νεόπλου καὶ ἐπίτροπος τοῦ χοτζέτι βεβαιῶ

Μάρκος Δημητρίου βεβεῶ

Γεώργιος Παπα...όρας βεβαιῶ

30 Κωσταντη

Γιαννούλης Γεωργίου βεβεῶ

δημήτριος Μιχαῖλ βεβεῶ

γεώργιος πέγιου βεβεόνου

Ἰωάννης κώστα βεβεόνου

35 Δημήτριος Μάρκου βεβαιῶ

νεράντζις μακαρίου βεβεόνου

γεόργης νάνου βεβιόνου

γεόργης τρηανταφίλου βεβεόνου

παπαϊωάννης Δημητρίου βεβαιῶ

Νικόλαος Ἰωάννου βεβαιώνω

δημήτρης νηκολάου βεβηονου

Παπαηλίας Παπαγεωργίου βεβαιόνω

Ναούμης κωνσταντίνου βεβαιῶ

μάρκος βασιλίου βεβιονω

Ἰωάννης κιαστα βεβαιῶ

λάζαρος δούκα βεβιόνω

γιοργιος κοσταντιο βιβιονο

λάζαρος γιοργηου βεβεονο

δημερτρος τριανταφιλου βεβεονω

5. μουκαδεμπορτζι' (λ. τούρκ.) παλιὸ χρέος.

6. χαρτζμαστράφια' (λ. τούρκ.) ἔξοδα μεταβίβασεως.

7. μπαῖρι' (λ. τούρκ. bayir=πλαγιά) χωράφι παρατημένο, ἀδούλευτο καὶ χορταριασμένο, ὅπου βόσκουν τὰ ζῶα.

8. δουνούμι (ἢ ντονουμί ἢ ντονούμ λ. τούρκ.)· τὸ στρέμμα.

9. καλέμι' (λ. τούρκ.) τό¹/₁₂ τοῦ στρέμματος.

10. χοτζέτι' (λ. τούρκ.) τίτλος κυριότητος.

(Στὴν τέταρτη σελίδα με ἄλλα γράμματα)

γράμμα ἀπὸ τὸ ἀμπέλι τοῦ ναση τῆς ροῆδς (ἀκολουθοῦν τρεῖς λέξεις σβυσμένες)

(Μὲ ἄλλα γράμματα)

ἀμπέλι εἰς μαγούλαν παρὰ τοῦ Θεοδώρου Μαγιοῦδα

τῇ 12 Ἰουνίου <1> 844

Σιάτιστα

6

1836 Ἀπριλίου 18

Ὁ Γιαννάκης Θεοδώρου Μανουλάκη πούλησε ἓνα ἀμπέλι κι ἓνα μπαῖρι στὸ Θεόδωρο Μαγιοῦδα.

ῥψ. 0,327, πλάτ. 0,22. Σὲ δίφυλλο χαρτί, διπλωμένο ὀριζόντια στὰ δυὸ κι ὕστερα κάθετα στὰ τρία.

1836 Ἀπριλίου 18

Γένιτζε

Διὰ τοῦ παρόντος φανερώνω ἐγὼ ὁ κάτωθεν γεγραμ/μένος Γιαννάκης Θεοδώρου Σιατιστιανὸς ὅτι τὴν σήμερον/ ὁποῦ ἔχω ἓνα ἀμπέλιον εἰς
 5 τὴν ἰδίαν πατρίδαν μου/ πατρικὸν μου εἰς τὸν τόπον τῆς Μαγούλσς
 ὀνομαζόμενον/ καζανιά μαζί με τὸ παῖρι με συμπερασμὸν δύο τουλοῦ/
 μια καίεις τὸ τρίτον μέρος ἔχει γείτονα τὸν κύρ/τζίημο <Μ> πό<μ>πουρα
 σαπουντζή. Καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος διὰ γείτονα/ τὸν κύρ Λάζαρον Πιπές.
 Καὶ συνορεύεται ἀπὸ τὰ δύο/ μέρη δρόμος. Τὴν σήμερον τὸ ἐπώλησα
 10 αὐτὸ τὸ ἀμπέ/λιον ἐγὼ ὁ Γιαννάκης Θεοδώρου τὸν συμπατριώτη μου/
 κύρ Θεόδωρον Μαγιοῦδαν διὰ γρόσια τετρακόσια/ 400: Καὶ ἐδόθη καὶ
 ἡ ἀπόδειξις εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν κρι/τῆριον, δηλαδὴ τὸ χοτζιέτι τοῦ
 ἀμπελιοῦ εἰς τὸ Γένιτζεν/ καὶ εἶναι καλὰ πουλημένον ἔμπροσθεν εἰς
 τοὺς ἔβρε/θέντων μαρτύρων. Καὶ ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς τὸ/ ἐξῆς εἶναι
 15 ἴδιος νοικοκύρης ὁ κύρ Θεόδωρος/Μαγιοῦδας καὶ ἔδωσα τὸ παρόν μου
 διὰ βεβαίωσιν ἔμπροσθεν εἰς τοὺς εὐρεθέντας/ μαρτύρους
 εγὼ γιαννάκης θεοδώρου μανουλάκι βεβέδνου τὰ ἀνοθεν
 »: Ναούμης Δημητρίου Πρετζούλη μάρτης
 »: Ἰωαννῆς μαρτὺς

20 »: Ζαφίρης Θωμαίτζι μάρτης

(Στὴν τέταρτη σελίδα με ἄλλο γράψιμο)

τὸ ἀμπέλι εἰς Μαγούλαν ἀπὸ θεοδ. Μαγιοῦδαν.

τῇ 12 Ἰουνίου 1 844

Σιάτιστα

(Στὴν ἴδια πάλι σελίδα, ἀλλὰ σ' ἄλλο σημεῖο μὲ ἄλλο γράψιμο:)

Τοῦ κυρ θεόδωρου Μαγούτα τὸ γράμμα μαζί μὲ τὸ χετζιέτι ἀπέρασεν εἰς τὸν Παναγιώτη Δημητρίου

7

1848 Ἀπριλίου 28

Ὁ Λιώλας Κίτζου πούλησε ἓνα χωράφι στὸν Παναγιώτη Δημητρ. Μπόμπουρα.

ὑψ. 0,295, πλάτ. 0,20. Σὲ μονόφυλλο χαρτί, διπλωμένο ὀριζόντια στὰ τέσσερα.

Διὰ τοῦ παρόντος ὑποβεβαιωτικοῦ καὶ ἐμμαρτύρου/ τῆς πωλήσεως
γράμματος δηλοποιῶ ὁ ὑποφαινόμενος/ ὅτι ἰδίᾳ θελήσει καὶ ἀμετα-
τρέπῳ γνώμῃ ἐπώλησα τῷ/ κυρίῳ Παναγιώτῃ Δημητρίου Μπόμπουρα
ἐν χωράφιον, ὅπου εἶχα ἀγορασμένον ἀπὸ Θωμᾶ Τρα/μπατζῆ ἕως ἓνα
5 στρέμμα ταχμινά¹ κείμενον εἰς τὴν/θέσιν τοῦ ἁλωνίου τοῦ βάτου καὶ
συνορευόμενον εἰς/ μίαν πλευράν μὲ τὸ χωράφι τοῦ Δημήτρη Παπαή/,
εἰς τὴν δευτέραν μὲ τὸ τοῦ Θωμᾶ Τραμπατζῆ, εἰς/ τὴν τρίτην μὲ τὸ τοῦ
ἰδίου Παναγιώτῃ Δημητρίου/ καὶ εἰς τὴν τὸ τέταρτον μὲ δρόμον διὰ
γρόσια δια/κόσια ἑβδομήντα ἀριθμὸς γρόσια 270, ὁμοῦ μὲ τὸν καρ/πὸν
10 του. Λαβὼν λοιπὸν παρὰ τοῦ κυρίου Παναγιώτῃ/ τὰ εἰρημένα γρόσια
μέχρι ὀβολοῦ, ἐγὼ μὲν ἀποξενούμαι/ τὸ εἰρημένον χωράφι, ὁ δὲ κύριος
Παναγιώτης μένει κύριος/ καὶ τέλειος πληρεξούσιος εἰς αὐτό, ὥστε νὰ
μεταβιβᾷ καὶ εἰς τοὺς/ κληρονόμους αὐτοῦ, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐνοχληθῇ
οὔτε παρ'/ἐμοῦ, οὔτε παρ' οὐδενὸς τῶν κληρονόμων μου καὶ εἰς ἔνδει-
15 ξιν/τῆς τελείας καὶ καθαρᾶς πωλήσεως ἐγένετο τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη/
εἰς χεῖρας αὐτοῦ διορισθέντος καὶ ἐπιτρόπου μου τοῦ κυρίου Ζάχου/
Δούκα εἰς ἐξαγωγήν τοῦ βασιλικοῦ ταπὶ καὶ ἐχέτωσαν/ἀμφότερα τὴν
ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης./

τῇ 28 Ἀπριλίου 1848 Σιάτιστα

20 λιώλας κίτζου βεβέωνου κάτοθεν

Χρισόδουλο κότια μαρτιρο

Ζάχος Δούκα μάρτυς

κόστας δημητρήου μαρτηρο

Δημήτριος μάρκου μάρτις

25 Κώτζιος τζιογγάλη μάρτις

1. ταχμινά: (λ. τούρκ.) περίπου.

1849 Ἰουνίου 5

Ὁ Γεώργιος Δημητρίου Παπαλῆς πούλησε ἓνα μητρικὸ τοῦ χωράφι στὸν Παναγιώτη Δημ. Μπόμπουρα.

ὑψ. 0,338, πλάτ. 0,23. Σὲ διφυλλο χαρτί, διπλωμένο ὀριζόντια στὰ τέσσερα.

Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου καὶ ἐμμαρτύρου τῆς πωλήσεως
γράμματος δηλὸν γίνεται παρ' ἐμοῦ/ τοῦ ὑποφαινομένου Γεωργίου Δη-
μητρίου Παπαλῆ ὅτι σήμερον οἰκειοθελῶς καὶ ἀπαραβιάστως ἐπώλη-
σα,/ τὸ εἰς ἀλὼνι βάτου εὐρισκόμενον μητρικὸν μου χωράφιον δόν-
5 τα ἓνα τεχμενὰ τὸν/ κύριον Παναγιώτην Δ. Μπόμπουρα διὰ γρόσια
270 ἥτοι διακόσια ἐβδομήντα, τὸ ὁποῖον/ συνορεύεται ἀπὸ τὸ α) μέ-
ρος Ναοῦμ Σφήκα, β) με τοῦ Θωμᾶ Τραμπατζῆ, γ) με τοῦ ἰδίου/ Πα-
ναγιώτου Μπόμπουρα καὶ δ) με τὸν δρόμον, ὅθεν μετὰ νὰ ἔλαβον τὴν
ἄνωθεν ποσό/τητα σώαν μέχρι ὀβολοῦ, ἀποξενούμενοι εἰς τὸ ἐξῆς τού-
10 του μου τοῦ μητρικοῦ χωραφίου ἐγὼ τε/ καὶ οἱ κληρονόμοι μου καὶ
μὲ τὰ ἐπ' αὐτοῦ κύριος καὶ πληρεξούσιος οἰκοκύρης ὁ ρηθεὶς Πα/να-
γιώτης Δ. νὰ μεταβαίνει καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους του καὶ διὰ ἀσφά-
λειάν του δίδω τὸ παρόν/ μου πωλητήριον εἰς χεῖρας τοῦ ἐμπροσθεν
τῶν ὑποφαινομένων ἀξιοτίμων μαρτύρων. Πρὸς/ τούτοις βάζω ἐπίτρο-
15 πον καὶ τὸν κύριον Λάζαρον Δούκαν διὰ νὰ εὐγάλη καὶ ἡ τῆς βασιλι-
κῆς κρίκους συνήθεις τάπου ὅπως ἔχοσι τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀμφό-
τερα ἐν παντὶ δικαστηρίῳ δικαιοσύνης καὶ ὑποφαινόμεθα. Τῇ 5 Ἰου-
νίου 1849 Σιάτιστα

γεώργιος δημητρίου παπᾶς βεβεονο τα ανοθεν

20 δημήτριος παπαῆς μαρτηρῶ

Δημήτριος Κωΐου μάρτυς

Δημήτριος Ν. Δημητρόπουλος μαρτυρῶ

Ἰωάννης Παναγιώτου μαρτυρῶ

Ἰωάννης μάρκου μαρτυρῶ

25 Ἰωάννης Κωσταντίνου μάρτης

νικόλαος <π>αππία μαρτυρῶ

κώστας δημητρίου μαρτηρο

χριστόδουλος σιμιτζις μαρτιρο

χριστόδουλος κότια μάρτις

30 Ζιαχος Δούκας μαρτυρῶ

Ε

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟ

9

1803 Σεπτεμβρίου 4

ψ. 0,258, πλάτ. 0,185. Σε μονόφυλλο χαρτί διπλωμένο οριζόντια στά δυο και κάθετα. Είναι γραμμένο και στις δυο σελίδες. Στη δεύτερη σελίδα είναι κι όλες οι άλλες σημειώσεις, που ακολουθούν το κείμενο.

2 ζευγάρια προσκέφαλα ρασένια ¹	αζ ^{λλ} ²	6.60
1 καρτόνι ³ αζ ^{λλ} 13· 8 πήχεις τάμις ⁴ αζ ^{λλ} 8		21
ρέστα δια τὸ ἀτλάζι ⁵		2
5 1 χρυσάφι ⁶ φαρδύ αζ ^{λλ} 3:30 1 ρ(ού)πι Μαίτον ⁷ ἄσπρα ⁸ 39		3.69
2 1/2 δράμια γαιτάνι ⁹ κίτρινο ἄ(σπρα) 54· 1 τζίпка ¹⁰ αζ ^{λλ}		
1.30		1.84
1 1/4 πήχ. τάμια αζ ^{λλ} 1.30. μετρητὰ τὸν Δούκαν αζ ^{λλ} 5		6.30
1 ἀσπρισμένον ¹¹ αζ ^{λλ} 2 45· 1 3/8 πήχ. ἀσπρισμένο φίνον		
10 ἄ(σπρα) 93		3.18
8 1/2 Βρ ^{''} ¹² πιρβιένι ¹³ ἄ(σπρα) 5		42.60
1 κομμάτι διὰ στρώματα αζ ^{λλ} 23· 1 3/4 πήχ. τάμις ἄλικον ¹⁴ αζ ^{λλ}		
	2.6	25.60
	αζ ^{λλ}	111.81

1. ρασένιος (·).
2. ἀσλλ.: ἀσλάνι, ἀσιλάνι (arslan στά τούρκικα θὰ πεί λιοντάρι)· πολωνέζικο ἀσημένιο νόμισμα με παράσταση λιονταριού, πού κυκλοφοροῦσε στήν Τουρκία ἀπό τὸ 13-16 αἰ. κι ἰσοδυναμοῦσε με τὴν αὐστριακὴ ρεγγίνα. Ἰσοδυναμὸ του εἶχε τὸ γρόσι.
3. καρτόνι· (crétou) ὕψασμα μπαμπακερὸ γιὰ καλοκαιρινὰ γυναικεία φορέματα.
4. τάμις(·).
5. ἀτλάζι· πβ. ἔγγρ. 1, σημ. 17.
6. χρυσάφι.
7. μαίτον (·).
8. ἄσπρο (τό)· παλιὸ καὶ μικρὸ ἀσημένι τούρκικο νόμισμα, πού ἰσοδυναμοῦσε με τὸ 1/120 τοῦ γροσιοῦ. Γενικότερα ἄ σ π ρ α ἔλεγαν τὰ χρήματα· πβ. «τ' ἄσπρα πουλήσαν τὸ Χριστὸ τ' ἄσπρα πουλοῦν κι ἐσένα» (ἀπ' τὸ δημοτικὸ τραγούδι γιὰ τὴν Πάργα).
9. γαιτάνι· μεταξωτὸ κορδόνι, πού ἔραβαν ἐπάνω στά φορέματα γιὰ στολίδι.
10. τζίпка· (τσίпка)· τούλι, πού σκέπαζαν τὴ νύφη τὴν ὥρα τοῦ γάμου.
11. ἀσπρισμένο· ὕφαντὸ πανί, πού τὸ ἀσπρίζαν με εἰδικὸ πλύσιμο.
12. Βρ^{''}.
13. πιρβιένι (·).
14. ἄλικο· χρῶμα βαθὺ κόκκινο, βυσσινί.

15	1 ³ / ₈ πήχ. κοτνί ¹⁵ Λεΐψιας ἀπαδ. ¹⁶ 90	3.12
	1 ³ / ₈ πήχ. καρτόνι ἐγγλέζ.	3
	4 ¹ / ₂ πήχ. ράσιαν ¹⁷	4.60
	4 Βρ'' ρούπια 6 ¹ / ₄ ἄλικην στόφαν ¹⁸ ἀρς 4.30	20.39
20	1 ¹ / ₂ Βρ'' κίτρινην στόφαν ἀρς 4.90	1.15
	εἰς μετρητὰ ἔδωκεν ὁ Παναγιώτης	15
	αζ ^{λλ}	164.93
	διὰ 1 ¹ / ₂ πήχ. καναβάτζαν διὰ στρῶμα τὸν Παπίαν αζ ^{λλ}	1.42
	μετρητὰ τὸν Δούκαν αζ ^{λλ} 2· διὰ 10 πήχ. καμιλότι ¹⁹ αζ ^{λλ} 15	17
	διὰ 25 ὀκάδες ἀλεύρι παράδες ²⁰ 36	7.84
25	10 ⁷ / ₈ καρτόνι ἀραδωτὸν ²¹ 2	21.90
	3 ¹ / ₂ πήχ. ἄλικον τάμις 46	4.3
	1 πήχ. καρτόνι ἐγγλέζικον διὰ καπάκια ²²	2.30
	μετρητὰ αζ ^{λλ} 10· διὰ 3 μουσούλια ²³ τὸν μήταλ. ²⁴ αζ ^{λλ} 5.45	15.45
	αζ ^{λλ}	234.27
30	2 ἀσπρισμένα αζ ^{λλ} 5. 1 ¹ / ₂ Βρ'' ρούχου ²⁵ φαρδὺ αζ ^{λλ} 19.80	24.81
	7 πήχ. τζίπκαν Λεΐψιας αζ ^{λλ} 1.6· 4 πήχ. τζαπάρι ²⁶ ἄσπρα 36	1.42
	3 δράμια γαιτάνι ἄσπρα 63· ἀσήμι διὰ τὰ κλειδώμ(ατα) ²⁷ αζ ^{λλ} 14	14.81
	2 πήχ. ἄλικον τάμις αζ ^{λλ} 2.36· 2 δράμια γαιτάνι ἄ(σπρα) 42	2.78
35	22 πήχ. γαιτάνι πρασοβάνικον ²⁸	1.45
	1 ὀκὰ καφὲ αζ ^{λλ} 4· 1 ἀστάρι ²⁹ αζ ^{λλ} 1. 36	5.36
	3 ¹ / ₂ ρούπια ἀτλαζωτὸν αζ ^{λλ} 2.9· 3 ¹ / ₂ ρούπια κοτνί Λεΐψιας αζ ^{λλ} 1	3.9

15. κοτνί ἢ κοτνία, κουτνί (τό), ἡ κοτινή (coton) μπαμπακερὸ ἢ μεταξωτὸ δίχρωμο ὕφασμα.

16. ἀπαδ., δυσνόητον.

17. ράσια (ρασένιο).

18. στόφα· πβ. ἔγгр. 1, σημ. 11.

19. καμιλότι· καμηλωτὴ γούνα.

20. παράς· ἀσημένιο μικρὸ τούρκικο νόμισμα ποὺ ἰσοδυναμοῦσε μὲ τὸ ¹/₄₀ τοῦ γρο-
σιοῦ.

21. ἀραδωτός· ριγέ.

22. καπάκι· (λ. τούρκ. karak) κάλυμμα, κελύφι.

23-24. μουσούλια· τοῦ μίταλ.

25. ρούχο· πβ. ἔγгр. 1, σημ. 3.

26. τζαπάρι (ἢ τσιαπάρι) (·).

27. κλειδώματα (τά)· πβ. ἔγгр. 1, σημ. 21.

28. πρασοβάνικο· (ἢ πρασιονιδὸ ἢ μπρασιονιδό) ἀπ' τῇ Μπράσοβα τῆς Αὐστρίας.

29. ἀστάρι· (λ. τούρκικη astar) φόδρα.

1 χρυσάφι αζ ^{λλ} 3.30· 1 τζίπκαν αζ ^{λλ} 1.30	4.60
40 1 πήχ. τζίπκαν ἄ<σπρα> 12 1/2 πήχ. χρυσάφι <ἄσπρα> 18	30
1 ἄσπρισμένον φίνον	3
	<hr/> 295.9
(στην πίσω σελίδα)	
4 3/4 πήχ. καρτόνι κόκκινον καὶ ἄσπρο αζ ^{λλ}	4.90
1 ἄστάρι αζ ^{λλ} 1.36· 5 ρούπια ἀτλαζωτὸν αζ ^{λλ} 3 1/2 Bp''	
45 ἀτλαζωτὸν αζ ^{λλ} 2.45	6.81
ὑδράργυρον ἄ<σπρα> 48· 1 Βενέτικον αζ ^{λλ} 9· φθιαστικὸν τὰ κλειδώ<ματα> αζ ^{λλ} 6	15.48
1 γιάμπολιν	11.—
	<hr/> 332.108

(Ἀπ' τὴ μέση καὶ κάτω, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀντίθετη διεύθυνση, με ἄλλα γράμματα καὶ με ἄλλο μελάνι).

1803 Σεπτεμβρ. 4 αζ ^{λλ}	500	Διάφορα διὰ 13 χρόνους	650
50 μετρητά εἰς τὸν πεθερόν μου	24		42
εἰς Κώσταν με	10		42
1805 τὸν κυρ Μάρκον X	33		33
εἰς τὸν ἴδιον διὰ	13		13
διὰ τὸν λαμπίκον	6		6
55 διὰ τὸν καλαϊλιά	17		17
διὰ Ὁμολογίαν Δωροθέου	40		40
	<hr/> 643		<hr/> 801

1808 Δεκεμβρ. 4 διὰ 21

ἐργαλεῖα καὶ 2 ὁμόλογ<α> τοῦ Μήτιαλη	350
60 τὸν Μουσταφᾶν	75
	<hr/> 1068
	1147
	<hr/> 2215

(Σ' ἄλλο σημείο)

2 δακτυλῖδια χρυσᾶ	30
65 1 γιοργάνι	30

ΣΤ

ΕΝΤΟΛΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

10

1850 Ἰανουαρίου 25

Ἐντολή στοῦ δάσκαλο τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Σμύρνης Θανάση Ἀργυριάδῃ νά πληρώσῃ στοῦ Ν. Ἀρόνῃ 70 κομμάτια χρυσᾶ εἰκοσάρια πόλεως.

ὕψ. 0,135, πλάτ. 0,21. Σὲ μονόφυλλο γαλαζωπὸ χαρτί.

Πρὸς

τὸν Κύριον Ἀθανάσιον Ἀργυριάδην διδάσκαλον ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ/ Σχολῇ Σμύρνης διὰ κομμάτια χρυσᾶ εἰκοσάρια πόλεως 70.

Μεθ' ἡμέρας ἕξ ἀπὸ τῆς ὥψεως θέλετε πληρώσει εἰς τὴν διαταγὴν 5 τοῦ/ Κυρίου Ν. Ἀρόνῃ τὰ ἀνωτέρω ἐβδομήκοντα κομμάτια χρυσᾶ/ εἰκοσάρια πόλεως, τῶν ὁποίων τὸ ἀντίτιμον ἔλαβον παρὰ τοῦ/ιδίου ἐνταῦθα διὸ καὶ ὑποφαίνομαι

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰανουαρίου 1850 Ν. Ἀργυριάδης

(Στὴν πίσω σελίδα μὲ ἄλλο γράψιμο):

Καὶ ἀντ' ἐμοῦ πληρώσῃτε εἰς τὸν Κύριον Α. Ἰακώβου τὰ ὀπισθεν 10 ἐβδομήκοντα εἰκοσάρια νέα/ διὰ τὰ ὁποῖα καὶ συνεννοήθημεν μετὰ τοῦ Κ. Ἰακώβου.

Ἀθήνησι τὴν 26 Ἰανουαρίου 1856

Ν. Ἀρόνῃς

Ζ

ΑΔΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

11

1868 Αὐγούστου 28

Ἡ κεντρικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Πόλεως δίνει στοῦ δάσκαλο Κ. Ἀργυριάδῃ ἄδεια νά διδάσκῃ τὰ γραμματικά.

ὕψ. 0,171, πλάτ. 0,212. Σὲ δίφυλλο χαρτί, διπλωμένο κάθετα στὰ τέσσερα.

Κεντρ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ

τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου

Ἀρ. 1 Συνεπείᾳ συστάσεως προφορικῆς τῆς Α. Θ. Πανα-
γιότητος καὶ/ ἀναφορᾶς τοῦ διδασκάλου Κ. Ἀργυριάδου ἐξετάσεως
5 ἀκριβοῦς/ γενομένης ἐνώπιον τοῦ σώματος περὶ ὧν εἰς ὅσον χρόνον
ἐδιδάχθη/ καὶ ἐδίδαξε καὶ καλῶν δοθεισῶν συστάσεων ἡ Ἐπιτροπὴ

ἀφίησεν/ αὐτῷ τὸ παρὸν ἐνδεικτικὸν ἀδείας τοῦ διδάσκειν ἐλευθέρως/
τὰ γραμματικά, ὅπου ἂν κληθῇ.

- 10 Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 28 Αὐγούστου 1868
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
(ὕπογραφή δυσκολοδιάβαστη)
Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Γερμανὸς Ἀφθονίδης

Η

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

12

1848 Μαρτίου 10

Ἕνας γιὸς, ὁ Θανάσης, μὲ ἄγνωστο ἐπίθετο, γράφει ἀπ' τῇ Σμύρνῃ στὴ
μητέρα του ἓνα συνηθισμένο οἰκογενειακὸ γράμμα.

ὕψ. 0,295, πλάτ. 0,20. Σὲ μονόφυλλο χαρτί, διπλωμένο κάθετα στὰ τρία κι ὕστερα
ὀριζόντια στὰ τέσσερα.

Σεβαστὴ μου Μήτηρ.

Σμύρνη τῇ 10 Μαρτίου 1848

- Ζητῶ τὴν μητρικὴν σου συγγνώμην, διότι πρὸ πολλοῦ δὲν σ' ἔγρα-
ψα. Ὅτι δὲν σᾶς/ ἀλησμόνησα, ἀλλὰ πάντοτε σᾶν ἐνθυμοῦμαι καὶ εὐ-
5 χομαι ὅσον τάχιστα νὰ σᾶς ἴδω καὶ/ ν' ἀσπασθῶ τὴν δεξιάν σας καὶ
περὶ τούτου ποσῶς μὴ ἀμφιβάλλετε, παρακαλῶ, ὁ Ἀθανάσιος εἶναι
ἀμετάβλητος καὶ μὴ σᾶς ἀπεράσῃ ποτὲ καμμία ἰδέα περὶ/ ἐμοῦ ἀνάρ-
μοστος τοῦλάχιστον. Ὅλη ἡ τάσις μου εἶναι ν' ἀποκατασταθῶ, ὅσον
τὸ/ δυνατὸν ἄξιος, ὥστε ἐλθὼν μίαν ἡμέραν νὰ εὐφράνω καὶ ὑμᾶς καὶ
10 ὅλην τὴν οἰκογένειά μας. Εὐχεσθε μόνον ὑγείαν καὶ ὅλα δι' εὐχῶν σας
θέλουν γίνεи κα/τὰ τὰς εὐχάς, προσδοκίας καὶ κοινὰς ἐπιθυμίας μας.
Τὸ παρὸν σᾶς ἔγχει/ρίζεται ἀπὸ τὸν ὡς ἄλλον ἐμὲ Κωστάκη Ναοὺμ
Μωραΐτου, ἱατροῦ, ὅστις / ἐρχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν θέλει σᾶς εἰπεῖ καὶ
διὰ στόματος τόσον τὰ κατ' ἐ/μέ, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἀδελφόν μου Νικό-
15 λαον, ὅστις εὐρίσκεται εἰς τὰς Ἀ/θήνας καὶ εἶναι πολλὰ καλὰ. Λάβετε
δι' αὐτοῦ καὶ πέντε φουστανλίκια¹/, τέσσαρα διὰ τὰς τρεῖς ἀδελφάς
καὶ τὴν νύμφην μας κυρίαν Βασιλικήν/, ὅλα τοῦ αὐτοῦ εἶδους, καὶ ἐν
διὰ λόγου σας. Θέλετε λάβει παρ' αὐτοῦ/ ὁμοίως καὶ πέντε μανδήλια
μεταξωτά, τέσσαρα τοῦ αὐτοῦ εἶδους/ ἐν εἰς κάθε μίαν ἀδελφὴν καὶ τὴν
20 νύμφην καὶ ἐν διὰ λογαριασμόν/σας, τὰ δὲ λοιπὰ δύο φουστανλίκια

1. φουστανλίκι· κομμάτι ὕφασμα, ὅσο χρειάζεται γιὰ ἓνα φουστάνι.

- κόκκινα εἶναι διὰ τὰς ἀδελφάς/μου Ἀναστασίαν καὶ δύο θυγατέρας Σουλτάναν καὶ Περιστεράν. Ὅλους/τοὺς ἀσπάζομαι μὲ πόθον ἀδελφικὸν καὶ τρυφερότητα γλυκοφιλῶ,/ τὰ ὁμμάτια τῶν τέκνων τῶν τοῦς γαμβροὺς προσκυνῶ. Τὸν κύρ Ζάχον/ εἶπατε ὅτι ἔλαβον τὸ γράμμα του, 25 ἀλλὰ νὰ κάμῃ διὰ τὰ ἐδῶ τα/ξίδιον δὲν συμφέρει, διότι ὅσα γράφει νὰ φέρῃ ἐδῶ δὲν πωλοῦν/ται καὶ ὅσα λέγει νὰ ψωνίσῃ ἀπ' ἐδῶ δὲν εἶναι εὐθηνότερα, μά/λιστα καὶ ἀκριβώτερα παρὰ εἰς Θεσσαλονίκην. Γράψατέ μοι πῶς εἴσθε/, διότι λυποῦμαι στερούμενος γράμματά σας. Οἱ γαμβροὶ κὰν πρέπει νὰ/ μοῦ γράφουν καὶ συχνότερα καὶ κάτι τι περισ- 30 σότερα καὶ ἄς μὴ ξεσυνερίζονται μὲ ἐ/μένα, ἂν δὲν τοὺς γράφω ἔχων πολλὰς φροντίδας. Ὁ γαμβρὸς Ἀποστόλης τί κάμνει/, δὲν γνωρίζω· καλὸν ἦτο νὰ στρωθῇ καὶ νὰ δουλεύῃ. Ἐγὼ ἔγραφα τὸν πατέρα νὰ εἰ/πῇ τὸν Σάνταρην νὰ τὸν κρετιτάρῃ ἕως τρεῖς χιλιάδας πρᾶγμα καὶ εἶμαι ἐγὼ/ἐγγυητής. Ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ μάθω πῶς εὐρίσκεσθε· διὰ τοῦτο φρον- 35 τίσατε νὰ/ μοὶ γράψετε. Δὲν ἔχω ἄλλο τι.
- Σὰς προσκυνῶ μὲ σέβας υἱικὸν καὶ μένω

εὐπειθέστατος
ὁ υἱὸς σας Ἀθανάσιος.

Θεσσαλονίκη

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΑΣ

Περίληψη

Τὰ δώδεκα αὐτὰ ἔγγραφα ἀπὸ τῆ Σιάτιστα μὲ τὸ ποικίλο τους περιεχόμε-
νο ἐκφράζουν οἰκονομικὲς, ἀστικές, δικαιοπραχτικές κι ἄλλες κοινωνι-
κὲς σχέσεις τοῦ ὑπόδουλου ἐλληνισμοῦ τοῦ περασμένου αἰῶνα. Ἐνδιαφέ-
ρουν τὸν ἱστορικό, τὸ νομικό, τὸ γλωσσολόγο, τὸ λαογράφο κλπ., γιατί
δίνουν μίαν εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτιστικῆς κίνησης ποὺ παρου-
σίαζε ἡ Σιάτιστα στὴν ἐποχή, ποὺ ἀναφέρονται τὰ ἔγγραφα αὐτά.